

Епизоты ся зовѣтъ нѣкой случайны дѣйствія что ся вносятъ въ разказваніе-то, и ся свѣрзвать съ дѣйствіе-то на общія рѣдмѣтъ, и кои-то не сж толкова важны: за то, и ако ся изоставятъ, ничто не вреди на главныя разумъ.

Отъ това ся заключава че, эпизоты-ты не трѣбва да ся поставятъ въ разказваніе то, ако нѣмать нѣкаква сладость, и най-вече, ако не сж свойственно сходны съ рѣдмѣта.

Размышленія ся казва когато списательтъ ся вѣспира до срѣдъ дѣло-то си, и прави разсѣженія върху нѣчто. Нѣ размышленія-та трѣбва да бѣдѣтъ природны и съединены съ послѣдныя разумъ на разказваніе-то. Тогава тыя умножявать занимательность-тѣ.

IV. ЗА СВОЙСТВА-ТА НА РАСКАЗВАНІЕ-ТО

Свойства-та на разказваніе -то сж четири *Краткость-та, ясность-та, вѣроятность-та и занимательность-та*

Краткость-та на разказваніе-то, както и на другый видъ съчененіе е да не захващаме да разказваме нѣчта-та твърдѣ отдалеч въ стѣпленіе-то; да не приказваме онова, кое-то е непотрѣбно и излишно въ изложеніе-то и вжзела; най сѣтиѣ да ся вѣспираме тамъ, дѣто прилчя въ развѣскѣ-тѣ. Кога ся случи де разказваме на дълго за нѣчто, краткость-та трѣбва сѣще да владѣе, т. е. да употребимъ само оныя подробности, кои-то сж важны, кои-то